

[Alsing Andersen.]

bejdelse af Lovforslagene. Man har tænkt sig, at det paagældende Revisionsudvalg skulde sikre Lovforslagenes Overensstemmelse med anden Lovgivning, inden de forlader Rigsdagen. Som Medlemmer af Udvalget har man tænkt sig fremragende Jurister med Overblik over hele Landets Lovgivning, saaledes at man i særlige Tilfælde kunde tilkalde specielt sagkyndige paa de paagældende Omraader. Man har tænkt sig, at Udvalget skulde bestaa af to anerkendte Jurister udefra og saa en Embedsmand, formentlig fra Statsministeriet. Det er den Tankegang, som ligger til Grund for det Forslag, der er stillet af Regeringen om Ændring af Grundlovens § 52, samtidig med at Landstinget afskaffes.

Fra Oppositionspartiernes Side har man ikke hæftet sig med større Interesse ved den Tanke, der her er rejst, men jeg tror alligevel, jeg har Lov til at sige, at der ikke kan rejses nogen Tvivl om, at Lovgivningens saglige Struktur og Sammenhæng paa en god Maade vilde blive sikret ved Oprettelse af et saadant Revisionsudvalg. Dermed vilde en af de Indvendinger, der i Almindelighed anføres mod Etkammerssystemet, ogsaa forsvinde. Man kan efter min Mening roligt sige, at den saglige Opgave, der her er Tale om, vilde blive løst langt bedre gennem et saadant Udvalg, end den i Øjeblikket løses af Landstinget. Tilhængerne af Tokammersystemet ynder jo at fremføre, at det er nødvendigt at have et Tokammersystem, altsaa her i Landet at opretholde vort nuværende Landsting, for at sikre en solid Gennemgang, en solid Overvejelse og en sagligt begrundet Affattelse af Lovforslagene — men man kan vist roligt sige, at det i alt Fald er længe siden, at Landstinget har været særlig optaget af at varetage denne Side af Lovgivningsarbejdet! Landstinget har i en uoverskuelig Aarrække været optaget af ganske andre Spekulationer end Spekulationer over det rent saglige Indhold af de Lovforslag, som kommer til Behandling.

Det er da ogsaa interessant at se i de Betænkninger, der foreligger fra Venstre og Det konservative Folkeparti, at denne Side af Sagen synes man at have forladt. Der findes ikke i Betænkningen fra de to Partier noget Afsnit, hvor man bruger det Argument for Landstingets Opretholdelse, at det skulde have en særlig *saglig* Opgave inden for Forfatningens Ramme. Derimod er der andre Synspunkter, man fremfører til Begrundelse af den afvisende Holdning, man har indtaget over for Regeringens For-

slag. De to Partier har ikke stillet noget Ændringsforslag, men jeg tillader mig allerede nu at gøre nogle enkelte Bemærkninger til nogle af de Betragtninger, som de paagældende Partiers Repræsentanter har fremført i Udvalgets Betænkning.

For Venstres Vedkommende anføres det som et afgørende Argument — det er i alt Fald sat i Spidsen af Venstres Betænkning —, at Ændringer i Grundloven kun bør finde Sted med mange Aars Mellemrum. Man tilføjer, at der bør være noget, der ligger fast, og da først og fremmest Grundloven, og denne Betragtning løber ud i følgende Afsnit, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere. Man skriver:

„At der for Tiden findes et forskelligt politisk Flertal i Rigsdagens to Ting, kan ikke være tilstrækkelig Begrundelse for nu paa ny at rejse en Grundlovskamp.“ Jeg har været ved at falde i Beundring over den tilkæmpede Selvbeherskelse, tør jeg maaske sige, som Venstre i disse Udtryk viser over for de Tilskikkelser, som Venstrepartiet i de senere Aar har været ude for. At der for Tiden findes et forskelligt politisk Flertal i de to Ting, siger Venstre ganske sagtmodigt og stiltørdigt, maa ikke være Begrundelse for, at vi nu skal lave Forfatningen om. Det er, som om denne Forskellighed var noget, der var indtruffet i Gaar ved et Uheld, og som om det var noget, der kunde repareres meget let i Overmorgen, og saa er Forholdet jo dog det, at den Forskel, der er opstaaet, er en Forskel, som hviler paa en aarelang Udvikling, paa en organisk Udvikling af de to Partier, som i Øjeblikket har Flertal her i Folketinget.

Der er aldeles ikke Tale om nogen pludselig panikagtig Udvikling med øjeblikkelige Stemninger, der har gjort sig gældende, og som vi nu agter at udnytte til en pludselig Omvæltning af vor Forfatning. Det er tværtimod en overordentlig solid Udvikling, den, som efterhaanden har medført, at de to nuværende Regeringspartier er i Flertal blandt Folketingets Vælgere og har været det i en lang Periode, siden den nye Forfatning traadte i Kraft. Ja, det er jo endogsaa saaledes, at den Magtstilling, som Flertallet i Øjeblikket har her i Folketinget, blev underbygget ved Valget i 1932, og det er ydermere saaledes, hvad det aabenbart stadig er nødvendigt at gøre opmærksom paa over for Oppositionspartierne, og som der i alt Fald skal gøres opmærksom paa over for Offentligheden, at de to nuværende Regeringspartier ogsaa siden 1932 er i Flertal over for Oppositionspartierne blandt Landstingets Vælgere. Det